

Załącznik do uchwały Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1950 r. — Instrukcji Nr 11 (poz. 1220).

Komisja planowania gospodarczego	Stanowisko służb. pracown.	Grupa upos. od — do	Stawka dod. funk. (służb.)	U w a g i
Wojewódzka komisja planowania gospodarczego (m. st. Warszawy, m. Łodzi)	Przewodniczący	III-II	2	Gdy przewodniczącym jest z-ca przewodniczącego prezyd. rady narod., pobiera uposażenie określone w Instrukcji Nr 4
	Wiceprzewodn.	IV-III	3	
	Kierownik działu	IV-III	4	
	Kierownik sekcji	VI-V	4	
	Kierownik samodz. ref.	VI-V	5	Dot. z-cy kierowników p. nalnego i organizacyjno-administr. lub ustanowionych w myśl § 7 ust. 2 Instrukcji Nr 6
	Kierownik sekretariatu	VI-V	5	
W miastach liczących powyżej 100.000 mieszkańców	Przewodniczący	IV-III	3-2	Gdy przewodn. jest z-cą przewodn. prez. rady narod., pobiera uposaż. określone w Instrukcji Nr 4
	Wiceprzewodn.	V-IV	3	
	Kierownik sekcji	VI-V	4	
	Kierownik samodz. ref.	VI-V	5	Dot. kier. referatów wymienionych w § 10 Instrukcji Nr 6
Powiatowa komisja planowania gospodarczego (miast liczących poniżej 100.000 mieszkańców, stanowiących powiaty miejskie)	Przewodniczący	VI-IV	5-4	Gdy przewodn. jest z-cą przewodn. prez. rady narod., pobiera uposaż. określone w Instrukcji Nr 4
	Wiceprzewodn.	VI-V	5	
	Kier. sekcji	VII-VI	a	
	Kierownik samodz. ref.	VII-VI	a	Dot. kier. referatów wymienionych lub ustanowionych w myśl § 10 Instrukcji Nr 6

1221.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 sierpnia 1950 r.

INSTRUKCJA Nr 12

w sprawie unormowania stosunku służbowego pracowników samorządowych, którzy przeszli do służby w wydziałach prezydów rad narodowych.

Na podstawie art. 41 ust. 1 i ust. 2 pkt. 2) ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) Rada Ministrów za zgodą Rady Państwa uchwala:

§ 1. Postanowienia niniejszej uchwały stosuje się do pracowników byłych związków samorządu terytorialnego oraz zatrudnionych przed 13 kwietnia 1950 r. pracowników biur prezydów rad narodowych z wyjątkiem pracowników:

1) zatrudnionych w przedsiębiorstwach byłych związków samorządu terytorialnego, bądź
2) opłacanych z kredytów rzeczowych w formie ryczałtów albo na zasadach układów zbiorowych pracy.

§ 2. Pracownicy samorządowi, którzy przeszli do służby w wydziałach (oddziałach, referatach, urzędach) prezydów rad narodowych, podlegają w zakresie praw i obowiązków wynikających ze stosunku służbowego ustawie

z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 11, poz. 72), o ile:

1) byli poprzednio ustaleniu w służbie samorządowej, albo

2) byli zatrudnieni bez przerwy w związkach samorządu terytorialnego co najmniej od 1 stycznia 1946 r., bądź też

3) w okresie okupacji byli żołnierzami oddziałów Wojska Polskiego za granicą, a w ciągu 3 miesięcy od daty powrotu do kraju zostali zatrudnieni w związkach samorządu terytorialnego i pracowali bez przerwy co najmniej od 1 stycznia 1947 r.

§ 3. W wyjątkowych przypadkach Prezes Rady Ministrów na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi) może rozciągnąć przepis § 2 na osoby nie odpowiadające warunkom punktów 2) i 3) co do ciągłości zatrudnienia lub co do terminu rozpoczęcia pracy.

§ 4. Stosunek pracy pracowników, którzy przeszli do służby w wydziałach (oddziałach, referatach, urzędach) prezydów rad narodowych, a nie odpowiadają warunkom określonym w §§ 1—3, podlega przepisom rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 323) lub rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 324).

§ 5. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 13 kwietnia 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1222.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 3 sierpnia 1950 r.

w sprawie zmiany zarządzenia z dnia 1 stycznia 1950 r. w sprawie taryfy i systemu rozprowadzania biletów do teatrów świetlnych.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 24 września 1947 r. o ustalaniu cen w przedsiębiorstwach, prowadzonych przez Państwo lub samorząd (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 337) oraz zgodnie z zasadami, ustalonymi w uchwale Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1949 r. w sprawie zmiany cen i taryf niektórych towarów i usług — zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Kultury i Sztuki z dnia 1 stycznia 1950 r. w sprawie taryfy i systemu rozprowadzania biletów do teatrów świetlnych (Monitor Polski Nr A-9, poz. 80) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 dodaje się nowy punkt:

„8) Członkowie Związku Emerytów Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej”;

2) § 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 3. Osoby, wymienione w § 2, uprawnione są do nabycia ośmiu biletów w kasie teatru świetlnego na każdy seans po dwa bilety ulgowe za okazaniem legitymacji z fotografią, z wyjątkiem młodzieży szkolnej, której przysługuje prawo nabycia jednego biletu”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER KULTURY I SZTUKI

w/z Wł. Sokorski

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

1223.

ZARZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 6 września 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem: Warsztat Precyzyjno-Mechaniczny i Koncesjonowana Stacja do Legalizowania Wodomierzy, Dominik Danysz w Katowicach-Zależu.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozpo-

zarządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 10 września 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem: Warsztat Precyzyjno-Mechaniczny i Koncesjonowana Stacja do Legalizowania Wodomierzy, Dominik Danysz w Katowicach-Załężu, ul. Dębska 25.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy powierza się Państwowemu Zakładom Wodociągowo-Kanalizacyjnym — przedsiębiorstwu państwowemu wyodrębnionemu z siedzibą w Katowicach.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.
MINISTER GOSPODARKI KOMUNALNEJ K. Mijał

1224.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 sierpnia 1950 r.

w sprawie określenia równoważników zamiennych żyta w innych ziemiopłodach i warunków uiszczenia tymi równoważnikami podatku gruntowego w ziemiopłodach za 1950 rok oraz kategorii podatników i warunków, pod jakimi uiszczyć mogą w gotówce równoważność podatku gruntowego w ziemiopłodach.

Na podstawie § 6 lit. a) i b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 lipca 1950 r. w sprawie obowiązku uiszczenia przez niektóre kategorie gospodarstw rolnych podatku gruntowego w ziemiopłodach (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 254) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Władze podatkowe mogą nałożyć na gospodarstwa rolne, obowiązane do uiszczenia części podatku gruntowego płatnego w życie za rok 1950, obowiązek dostawy pszenicy, jęczmienia i owsa zamiast żyta.

2. Dostarczone w zamian za żyto inne ziemiopłody (ust. 1) przymuje się w cenie płaconej producentowi w 1950/51 roku gospodarczym w punktach skupu za każdy rodzaj zboża każdego standardu.

§ 2. Ilość kwintali żyta, odpowiadająca wartości innych dostarczonych ziemiopłodów w zamian za żyto (§ 1 ust. 1), ustala się dzieląc wartość tych ziemiopłodów (§ 1 ust. 2) przez 2.000 zł, stanowiących równoważność 1 kwintala żyta przyjętą przy wymiarze podatku gruntowego.

§ 3. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych określają dla poszczególnych powiatów plan dostaw ziemiopłodów (§ 1 ust. 1) na podstawie planu, ustalonego uchwałą Prezydium Rządu z dnia 26 lipca 1950 r. w sprawie organizacji skupu ziemiopłodów ze zbiorów w roku 1950 (Monitor Polski Nr A-89, poz. 1115).

2. Prezydium powiatowych rad narodowych ustalają dla poszczególnych gmin w ramach planu dostaw, wspomnianego w ust. 1 ilości i rodzaje ziemiopłodów, jakie mają być dostarczone zamiast żyta.

3. Władze podatkowe przy udziale gminnych społecznych komitetów współdziałania (obywatelskich komisji podatkowych) w ramach określonych przez prezydium powiatowych rad narodowych (ust. 2) ilości i rodzajów ziemiopłodów ustalają dla każdego z podatników ilości i rodzaje ziemiopłodów w zależności od prowadzonych w ich gospodarstwach upraw, wyników zbioru i podstawy opodatkowania.

§ 4. 1. Prawo uiszczenia w gotówce równoważności całej drugiej raty podatku gruntowego płatnego w ziemiopłodach przysługuje:

1) gospodarstwom rolnym, użytkowanym przez władze, urzędy, instytucje, przedsiębiorstwa państwowe lub przedsiębiorstwa, będące pod zarządem państwowym oraz zakłady szkolne — podległe:

a) Ministerstwu Obrony Narodowej, odnośnie do gruntów, z których plony przeznaczone są wyłącznie na cele zaopatrzenia jednostek wojskowych,

b) Ministerstwu Bezpieczeństwa Publicznego,

c) Ministerstwu: Górnictwa, Przemysłu Ciężkiego i Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego odnośnie do gospodarstw rolnych przyfabrycznych o obszarze nie przekraczającym 50 ha, a ponadto odnośnie do terenów rolnych, przydzielonych na podstawie art. 15 dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 3, poz. 13), art. 7 dekretu z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego Mia-

sta. Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 279) oraz art. 81 prawa górniczego z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 654 oraz z 1947 r. Nr 24, poz. 93),

d) Ministerstwu Komunikacji, odnośnie do gruntów:

aa) pozostających pod zarządem Dyrekcji Dróg Wodnych lub stanowiących działki przydrożne przy drogach publicznych użytkowane przez dozorców drogowych i mostowych oraz droźników,

bb) przyległych do torowisk lub znajdujących się przy stacjach kolejowych, albo przy innych urządzeniach kolejowych, a użytkowanych przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe” lub jego pracowników,

e) Ministerstwu: Oświaty, Szkół Wyższych i Nauki oraz Rolnictwa i Reform Rolnych, odnośnie do gruntów, użytkowanych przez szkoły rolnicze oraz gruntów użytkowanych przez instytucje naukowe lub zakłady doświadczalne należące do instytucji publiczno-prawnych, jeżeli grunty te są użytkowane wyłącznie w celach naukowych lub doświadczalnych,

f) Ministerstwu Zdrowia, odnośnie do gospodarstw pozostających w administracji przedsiębiorstwa państwowe- „Polskie Uzdrawiska”;

2) resztkom, użytkowanym przez spółdzielnie Samopomocy Chłopskiej na zasadzie dekretu z dnia 12 czerwca 1945 r. o przeniesieniu własności resztek majątków rozparcelowanych na spółdzielnie Samopomocy Chłopskiej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 162);

3) gospodarstwom rolnym, należącym do Skarbu Państwa, położonym w obrębie miast, a oddanym drobnym dzierżawcom do uprawy działkowej za czynszem płatnym wyłącznie w gotówce;

4) gospodarstwom rolnym na obszarze b. Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego M. Gdańska, należącym do osadników, którzy objęli gospodarstwa rolne po dniu 1 stycznia 1949 r., bądź przed dniem 1 stycznia 1949 r., jeżeli nie posiadali w 1949 r. własnej siły pociągowej;

5) gospodarstwom rolnym, nie wymienionym w pkt 1) — 4), a prowadzącym na obszarze przekraczającym 50% ogólnej powierzchni gruntów danego gospodarstwa rolnego wyłącznie działki specjalne, określone w art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 250);

6) gospodarstwom rolnym, nie wymienionym w pkt 1) — 5), a położonym na obszarze powiatów: ełckiego, augustowskiego i suwalskiego — województwa białostockiego; bystrzyckiego, bolesławieckiego, jeleniogórskiego, kamiennogórskiego, kłodzkiego, lubańskiego, łwóweckiego, wałbrzyskiego i zgorzeleckiego — województwa wrocławskiego; bielskiego, cieszyńskiego i zawierciańskiego — województwa katowickiego; kluczborskiego — województwa opolskiego; białskiego, limanowskiego, myślenickiego, nowosądeckiego, nowotarskiego, wadowickiego i żywieckiego — województwa krakowskiego oraz gorlickiego, brzozowskiego, jaśielskiego, kolbuszowskiego, krośnieńskiego, sanockiego i leskiego — województwa rzeszowskiego, którym prezydium gminnych (miejskich) rad narodowych ze względu na ich stan gospodarczy zezwoli na uiszczenie podatku gruntowego w gotówce zamiast w ziemiopłodach.

2. Prawo uiszczenia w gotówce równoważności połowy drugiej raty podatku gruntowego, płatnego w ziemiopłodach, przysługuje gospodarstwom rolnym, należącym do:

a) zrzeszeń uprawy ziemi,

b) rolniczych spółdzielni wytwórczych,

c) rolniczych zespołów spółdzielczych.

§ 5. Podatnicy, opłacający podatek gruntowy od gospodarstw rolnych, wymienionych w § 4 uiszczają w gotówce podatek gruntowy płatny w ziemiopłodach po cenie 2.000 zł za jeden kwintal żyta, ustalonej w § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 lipca 1950 r. w sprawie obowiązku uiszczenia przez niektóre kategorie gospodarstw rolnych podatku gruntowego w ziemiopłodach (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 254).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

1225.

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 1 września 1950 r.

w sprawie zasad i warunków kredytowania akcji likwidacji odłogów i ugorów.

W myśl postanowień uchwały Prezydium Rządu z dnia 26 lipca 1950 r. o akcji siewnej jesień 1950 r. i wiosna 1951 r. (Monitor Polski Nr A-91, poz. 1132) zarządza się, co następuje:

1) Z kredytów, przewidzianych w wysokości do 300 milionów zł na zagospodarowanie odłogów i ugorów w jesieni 1950 r. korzystać mogą: